

Nad Prahou tančily hvězdičky

Šlapeto

Na Hradčany z Belvedéru ušlapaná cestička,
chodívali po ní v šeru Vendelín a Pepička.
Když ji prosil o hubinku, rděla se jak růžička,
řekla ach můj Vendelínku a hned mlaskla hubička.
Jistě si jich oba potom dali ještě tuze moc, ale
nikdo neví o tom, neboť byla temná noc.

Nad Prahou tančily hvězdičky, na nebi měsíc
se smál, vítr jim na suché větvičky písničky
do tance hrál.

Nad Prahou tančily hvězdičky, na nebi měsíc
se smál, vítr jim na suché větvičky písničky
k tanci hrál.

Jednou večer na Hradčanech Vendelínek Pepičce
vypravoval o svých plánech a pak o své světničce.
Pod oknem tam dříme Praha, pojď má milá ke mně
dnes, z mamcardy ve chvíli blaha jen krůček do nebes.
Pepička šla k němu potom a co dál je víc než moc,
ale nikdo neví o tom, neboť byla temná noc.

Nad Prahou tančily hvězdičky, na nebi měsíc
se smál, vítr jim na suché větvičky písničky
do tance hrál.

Nad Prahou tančily hvězdičky, na nebi měsíc
se smál, vítr jim na suché větvičky písničky
k tanci hrál.

Rozmilého Vendelínka osud těžce podvedl,
Pepička si našla synka, který mu ji odvedl.
Na svatbu se přišly dívat skoro celé Hradčany,
zpěváci jim přišli zpívat, z kůru zněly varhany.
O hostině, tanci, křiku, teklo plno drahých vín
a pod okny na chodníku chodil smutný Vendelín.

Nad Prahou tančily hvězdičky, na nebi měsíc
se smál, vítr jim na suché větvičky písničky
do tance hrál.

Nad Prahou tančily hvězdičky, na nebi měsíc
se smál, vítr jim na suché větvičky písničky
k tanci hrál.